
Igołomia.

Ochrona Zabytków 1/3/4, 166

1948

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

packich (Łemkowszczyzna) jak i obiektów ulegających likwidacji na skutek zmian przy przebudowie wsi. Akcja ta powinna objąć ochronę obiektów najbardziej charakterystycznych z ewentualnym znalezieniem dla nich użytkownika lub zachowaniem jako obiektów muzealnych.

5. Ogólnopolski Zjazd Konserwatorów apeluje do Naczelnej Dyrekcji o nawiązanie stosunków z Ministerstwem Rolnictwa celem uzyskania wpływu na decydowanie o sposobie użytkowania dworów zabytkowych.

Zamykając obrady Konserwator Generalny zasygnalizował program następnego Zjazdu w 1949 r. podając jako jego miejsce Wrocław, — zaś jako zasadniczy temat wysunął zagadnienie konserwatorskie zabytków sztuki okresu gotyku w Polsce.

Stanisław Szymański

IGOŁOMIA

W uzupełnieniu artykułu doc. dr T. Reymana o zabezpieczeniu wykopalisk w Igołomii podajemy wygląd wnętrza pawilonu (ryc. 124), jaki ustawiono w tym roku nad dwoma wykopanymi piecami. Pawilon kryty gontem posiada z zewnątrz charakter chaty wiejskiej, wewnątrz urządzone jest w ten sposób, że obiegająca wokół ścian galeryjka ułatwia obejrzenie obiektów. Na ścianach umieszczone będą materiały naukowe dotyczące wykopalisk.

Ryc. 124. Igołomia. Wnętrze pawilonu, ochraniającego odkryte piece.

Z PIŚMIENICTWA

PRZEGLĄD LITERATURY ZA ROK 1947

Muzealnictwo, wyd. Związku Muzeów w Polsce. Kraków 1947. W części pierwszej artykuły o zagadnieniach konserwatorskich. T. Reyman: „Konserwacja wykopalisk zwłaszcza prehistorycznych”, R. Mękicki: „Konserwacja broni zabytkowej”, A. Madejski: „Konserwowanie i restaurowanie rzeźb”, H. Gąsecki: „Polichromowane rzeźby drewniane”, J. Hlopliński: „Konserwacja malowideł”, St. Sawicka: „Konserwacja i restauracja rycin”, M. Boniecka: „Konserwacja numizmatów”, N. Pajzderski i St. Gebethner: „Konserwacja tkanin”, K. Jachowski: „Konserwacja okazów nowszej techniki”. Całość poprzedzona uwagami wstępnymi T. Dobrowolskiego i uzupełniona bibliografią.

Z czasopism: Biuletyn Historii Sztuki i Kultury (nr. 1-2) poświęcony zagadnieniom konserwatorskim Warszawy. Jan Zachwatowicz w artykule: „Zabytki Warszawy” (s. 1—5) daje uzasadnienie rekonstrukcji zabytków w Warszawie. J. Bieńkowski i B. Zborowski: „Zabezpieczenie budynków zabytkowych w Warszawie w 1945/46 r.” (s. 31—36) przytaczają metody ratowania obiektów zagrożonych. Waclaw Podlewski: „Projekt odbudowy Starego Miasta” (s. 37—43) omawia problem odbudowy tej dzielnicy i artykuł: „Studia nad uporządkowaniem Starego Miasta” (s. 44—54). Piotr Biegański: „Organizacja i prace Wydziału Architektoniczno-Zabytkowego w Biurze Odbudowy Stolicy” zajmuje się stroną organizacyjną prac konserwatorskich w Warszawie. Zygmunt Stępiński: „Odbudowa Nowego Świata” (s. 59—73) omawia projekty i uzasadnienie rekonstrukcji dziś już prawie całkowicie zrealizowanej ulicy Nowy Świat. Jan Dębiński: „Odbudowa pałacu królewskiego w Łazienkach” (74—85) daje historię zniszczenia pałacu, materiały archiwalno-inwentaryzacyjne i projekt odbudowy. G. Ciołek: „Badania i zagadnienia konserwatorskie” (86—137) podaje wygląd obecny i pro-